

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ



Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δραχμές 4. Η αδελφότητα υπηρετήσεως των παρά των Υπουργοκροίτων απαγορεύεται.

Η όπο των άναγνωστών μας άποστολεμένη συνεργασία και μη συνδουμένη όπο θυκαύματος κρίσεως έκ δραχμών πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται όπ' όθιν.

Μ. Πεαζίνου, Λευκοσίαν (Κύπρου).— Εύχαριστούμεν, Χρήσιμον.

Ι. Διμαντήν.— Μας γράφετε στην φιλικήν έπιστολήν σας :

«Κύριε Διευθυντά  
Είμαι από έτών άναγνωστής άμφοτέρων των παρ' όμιν έκδο-  
θησομένων περιοδικών των όποιων ή θαυμασία πάντοτε ύλη με  
έχουν συναρπάσει κυριολεκτικώς.

Εύχαριστήθην δε πολύ διά την γενομένην συγχώνευσήν του  
«Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» την όποιαν τόσον έπεθύ-  
μουν όί άναγνώσται σας.

Σας άποτείλλω τό όπό τον τίτλον πεζόν μου: «Κατάστρεψε  
τήν εύτυχία της», τό όποιον παρακαλώ να δημοσιευθή κατόπιν  
ίγκρισιώς σας εις τό άγαπητόν «Μπουκέτο».

«Ελπίζω διε μέσα στις γραμμές τό πεζού μου αύτό έκ-  
τώρθωσα να άποδώσω τή βαθειά συγκίνηση που αισθάνεται μια  
πρώην μεγάλη ήθοποιός και τώρα πιωχρή γρηούλα, όταν μαθαίνει  
ότι και αύτή θά ήταν σήμερα εύ-  
τυχισμένη, εάν δεχόταν την άγνή  
άγάπη που της προσέφερε ένας  
είλικρηνης νέος.

Με την έκφρασην της έκτιμή-  
σεώς μου, και των καλιτέρων μου  
εύχών διά τό νέον μας «Μπου-  
κέτο.»

«Όλος ύμέτερος»  
Δυστυχώς όμως, φίλε Κύριε τό  
διήγημά σας δέν εινε κατάλληλον  
πρός δημοσίευσιν. Πρόκειται περί  
πρωτολειου, περί συμπαιθούς βέβαια  
προσπαθείας. Άλλ' οδέν πέραν  
τούτου. Ίδού π. χ. ή άρχή του διη-  
γηματός σας :

ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΗΣ.

«Μέσα στο μικρό καμαράκι και  
μπροστά ο' ένα άνοιγμένο σεντού-  
κι, κάθεται μια γρηούλα και σκα-  
λίζει τό έσωτερικό του. «Η γρηού-  
λα αύτή είναι ή παλαιά πρωταιω-  
νίστρια των θεάτρων της «ευτι-  
χισμένης έποχής» όπως ονομάζει  
τά χρόνια του θριάμβου της. Εί-  
ναι ή περίφημη ήθοποιός, ή Λίζα  
'Αστέρη που τότε, τό όνομά της  
τό προσέφεραν με θαυμασμό τό  
έξαιλα πλήθος των θαυμαστών της.  
Τώρα όμως, γρηούλα πιά, ζή ζηη-  
μην στον κόσμο—στον κόσμο που  
δεν και του χάρισε άληθινότητες  
ώρες με τό θείο της παίξιμο, εν  
τούτοις καινείς πιά δέν την θυμά-  
μαι, καινείς δέν νοιάζεται γι' αυ-  
τήν— και μόνο μια πορνώπιχη  
γυναικία έρχεται και της καθαρί-  
ζει τό σπιτάκι της κάθε βδομάδα.  
Και άγγίζοντας τώρα τό διάφορα  
πράγματα αισθάνεται μια βαθειά  
συγκίνηση μέσα της, ή συγκίνηση  
που φέρνει κάθε ένθιμιο πε-  
ρικλειόσασ μια μακρυνή άνάμνη-  
ση. «Έξαφν τό έκινό της χέρι  
πίδανε κατά τύχη ένα μεγάλο κου-  
τί. Τό τραβά έξω και τό άνοίγει.  
Μέσα στο κουτί υπάρχουν—Σ!  
υπάρχουν οι μεγαλύτερες άποδεί-  
ξεις γιά κάθε δυσκολία, του  
περασμένου θριάμβου της— ένα

σεκτικά και μη βιάζεστε να δημοσιεύσετε τά έργα σας, πριν δημι-  
ουργήσετε κάτι τό άμεμπτον. Γιά τά καλά σας λόγια θερμώς σας εύ-  
χαριστούμεν.

Θ. Α. Θ. Μ. Μας γράφετε στην έπιστολή σας.

Κύριε Διευθυντά,  
«Έπητα από πολλά χρόνια Άναγνώσεως σπεύδω να σας παρα-  
καλέσω να δημοσιεύσετε τάς στίχους αυτώς εάν και δέν είναι τόσο  
καλλοί, άλλη έμένα θά με εύχαριτήσει να τόν διαβάσω, στον  
«Μπουκέτο» διά διαφορούς λόγους. Έάν πρόκτε να έπιβαρινθώ  
με Παιρρωμή γράγατέ μου να σας άποστείλω έν άντίετιμον της δημο-  
σιεύσεως. Σας έχαριστώ».

Δυστυχώς όμως ούτε τό δικό σας ποίημα εινε καλό. Δέν εινε καν  
ποίημα. Ίδού :

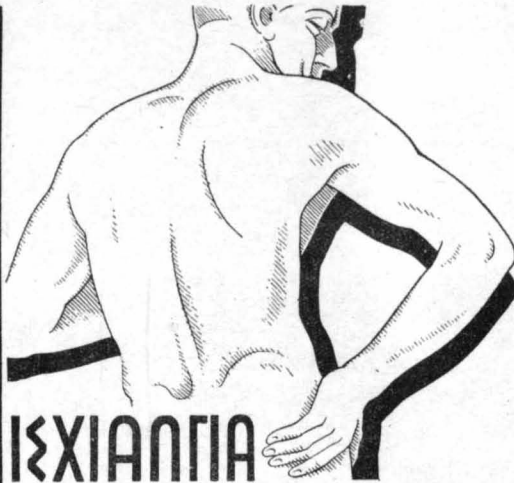
ΕΜΕΙΝΑ ΜΟΝΟΣ

«Εμεινα μόνος, χωρίς συντροφειά  
[κονέναν να γνωρίζω  
«Άγνωστος κόσμος πολλής χωρίς  
[να εύτυχίσω.  
Πέρασαν μερικαίς στιγμής γιά  
[μένα ήσως χρόνια  
χωρίς να παρηγορίσω την δικιά  
[μου καταφρόνια,  
Σάν την παταλούδα πέταξες από  
[κοντά μου,  
χωρίς καν να συλλογισής την  
[μυνοξία μου,  
όποιος και αν ήνε σαν κι' έμέ  
[παράπονον θά είχε  
γιατι μια καλονή παταλούδα σι-  
[γμής μόνον την ειδε  
δέν μου έμεινε θάρρος ποιά να  
[σας άποχερητήσω  
χωρίς ζωή μεσ' την καρδιά να  
[μυρωδω να σέ άναγνωρίσω.  
Τι ήταν να γνωρίσω με μια τό-  
[σο σκληρή καρδιά  
χωρίς να θέλη να καταλάβη τι  
[ήθελω να της πώ με αυτό:

Γ. Βασιλειάδη ν, Πει-  
ραιά. Τό «Μπουκέτο» είχε και έχει  
την πρώτην κυκλοφορίαν έξ όλων  
των έλληνικών περιοδικών. Την  
πρώτην κυκλοφορίαν όχι μόνον εις  
την πρωτεύουσαν, άλλα και εις τάς  
έπαρχίας και εις τό 'ξωτερικόν ο-  
που κανένα άλλο σχεδόν περιοδικόν  
δέν ζητείται τόσον, και δέν άπο-  
τελεί έντιμήματα των νοσταλγών-  
των, την πατρίδα των όμογενών.

Σ. Π' α' δ' α' τ' ο ν, Πειραιά.  
Δέν ένδιαφερόμεθα διά παλαιούς  
τόμους του περιοδικού μας, διότι  
έχομεν πλήρη σειράν έξ αυτών. Ά-  
γοράζομεν μόνον τό πρώτο φύλλο  
που μας λείπει.

Βιγγόπουλο ν, Ένταύ-  
θα. Τό ποίημα σας όχι έπιτυχές.  
«Ατεχνο στη στιχουργία του και  
οινέ στην έμπνευσι.



Απότομοι και όξείς πόνοι εις τά ισχία και μηρούς εινε  
τά συμπτώματα της ισχιαλγίας. Δηλαδή ένα είδος όξέων ρευ-  
ματισμών.

Τό Σλόανς εινε τό φάρμακον τό όποιον θά σταματήσει τους  
πόνους. Προκαλεί έλαφρον νέου αίματος εις τό άλγούν μέλος  
και αισθάνεσθε εύχαριστον θερμότητα και ύγια κυκλοφορίαν  
αίματος, ή όποια σας κατευνάζει τους πόνους.

Έπαλειψετε έλαφρώς τό Σλόανς με ένα βομβάκι μίν τριβέ-  
ζε. Τό Σλόανς καταπραίνει όλους τους μικρούς, ρευματικούς  
και νευρικούς πόνους. Έχετε πάντοτε ένα φιλιδίον διά να εί-  
σθε έτοιμος να διώξετε τους πόνους.

ΤΟ ΣΛΟΑΝΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΟΝ ΠΟΝΟ

Επειδή τό Σλόανς δέν περιέχει όθρηνη συστατικά εινε 100% φάρμακον.  
Εινε ούτω μέλον άποτελεσματικό. Εισαγμενι διά των πόρων μόνον του. Δέν χρειά-  
ζεται τριμην Μικρα ποσότης άρκει δια μεγάλη έπαφάνειαν. Εινε οικονομικό-  
τατον. Έν τή χρήση θέλει καταφάνη ότι εινε οικονομικότατον, άποτελεσματικό-  
τατον και πρακτικό.

